

A CDU-CSU „testvérháború”

2016. szeptember 15.

MAGYAR NEMZETI BANK

Készítette:

Látta:

Jóváhagyta:

Vezetői összefoglaló

Nem először fordul elő a CDU (Christlich Demokratische Union / CSU Christlich-Soziale Union) pártszövetség történetében, hogy a két uniópárt vezetősége komoly konfliktusba kerül, ám ilyen mély válságra, mint a jelenlegi, eddig még nem volt példa. A Merkel kancellár és Seehofer bajor miniszterelnök közötti komoly ellentét jól tetten érhető abban is, hogy a kancellár csak a jövő évben jelenti majd be, versenybe száll-e újra a kancellári címért a 2017 őszi esedékes szövetségi választásokon, aminek elengedhetetlen feltétele a CSU támogatása. Ráadásul a CSU szeptember elején a menekültkérdéssel kapcsolatban olyan javaslatot terjesztett elő, amely sok tekintetben szigorúbb még a jobboldali populista AfD (Alternative für Deutschland) álláspontjánál is.

Szakértők szerint a CDU és a CSU közötti konfliktus mögött elsősorban a bajor kereszténydemokraták egzisztenciális félelme áll. Horst Seehofer a szövetségi választásokra a számára sokkal fontosabb, 2018-as bajorországi tartományi választások „előszobájaként” tekint, amelyet otthon nem veszíthet el. Egy olyan CSU, amely Bajorországban nem tud abszolút többséget szerezni, nem álmodhat arról, hogy fontos politikai tényező legyen Berlinben vagy Brüsszelben. Amennyiben az AfD jelentős erővé válik a müncheni törvényhozásban, úgy a CSU idővel elvesztheti létjogosultságát és a CDU területi szervezetévé zsugorodhat.

Az utóbbi időben megjelentek olyan publicisztikák is, miszerint a CDU-nak és a CSU-nak a lehető leghamarabb külön kellene válnia. Egy ilyen politikai húzással a CSU-nak sikerülhetne az AfD jelenlegi táborát drasztikusan csökkenteni és visszacsábítani ezeket a szavazókat egy demokratikus konzervatív párt szárnyai alá. Mások viszont azt gondolják, hogy az egész konfliktust a média fújja fel. A legcélravezetőbb az lenne, ha Seehofer kitörőlné pártja szótárából a „felső határ” kifejezést és Merkel nyíltan elismerné, hogy nem minden döntése volt helyes tavaly ősszel, a menekültek kontrollálatlan befogadásakor.

I. Bevezető¹

Nem egyedülálló az uniópártok történetében, hogy vezetőik között igen feszült hangulat alakuljon ki. Az országos jelentőségű CDU és a bajor CSU kapcsolatának eddigi mélypontját a 40 évvel ezelőtti csatározás jelentette, amikor is 1976-ban a CSU elnöksége úgy döntött, hogy felbontja a CDU-val közös frakciót a Bundestagban. Néhány nappal később a CSU akkori elnöke, Franz Josef Strauß azzal magyarázta a különválást, hogy a CDU vezetője, Helmut Kohl teljesen alkalmatlan a politikusi szerepre, hiszen mind a szellemi, mind a politikai, mind pedig az emberi képességei hiányoznak hozzá. „Belőle minden hiányzik” - summázta gondolatait Strauß.

Akkoriban sokkal „egyszerűbb és átláthatóbb” volt a két párt közötti konfliktus, hiszen a legfontosabb kérdés az volt, hogy ki legyen az erősebb ember: Kohl vagy Strauß. Azonban épp ez a tiszta hatalmi konfliktus tette ilyen elkeseredett küzdelemmé a két párt közti helyzetet, míg végül Strauß kénytelen volt engedni Kohl javára.

A jelenlegi vita az uniópártok között ugyanakkor sokkal mélyebb gyökerű, mint a 40 éve lezajlott konfliktus, hiszen ezúttal a pártszövetség politikai irányvonaláról és ideológiájáról kellene kompromisszumra jutniuk a vezetőknek, Angela Merkel (CDU) kancellárnak és Horst Seehofer (CSU) bajor miniszterelnöknek. A döntő kérdés az lesz, hogy az uniópártok- amelyeket az elmúlt évtizedekben egyértelműen a jobboldali, konzervatív eszmék vezéreltek -, a jövőben is ezt az irányvonalat akarják-e folytatni. A CSU szerint a CDU „politikai köpönyegforgató” lett és elindult a baloldali válás útján, míg a CDU szerint a CSU egyre inkább egy „bőrnadrágos” AfD-re hasonlít. Ez az ideológiai vita közel sem új keletű a két párt között, ugyanakkor az ellentétekre rendkívüli módon rávilágított a menekültválság.

¹ Der Spiegel Nr. 23/2016.06.04., 13-19 old.

A tavalyi évben érkezett egymillió ember a két pártelnök gyengeségeit is az előtérbe helyezte. Merkel a párttagsága elején még ugyancsak „kivülállóknak” számított a párton belül, de ahogy egyre magasabbra tört a ranglétrán, mindinkább a saját képére formálta a pártot. Ma már úgy tűnik, hogy a CDU egyetlen szerepe az, hogy alapot biztosítson Merkel kancellárságának. Ráadásul Seehofernek mindeddig saját szerepét sem sikerült definiálnia a bajor lokálpolitikus és Angela Merkel - a világ egyik legbefolyásosabb politikusának - első számú bírálója között.

II. A Merkel-Seehofer viszony és a CDU/CSU helyzete

A Merkel-Seehofer viszály

2015 szeptembere előtt Merkel és Seehofer kapcsolatát a hűvös, de békés jelzővel lehetett volna illetni. A viszony háttere, hogy 2004-ben Horst Seehofer egy belső vita miatt kénytelen volt lemondani a CDU/CSU parlamenti frakcióvezető-helyettesi posztjáról, amiért Merkelt hibáztatta. 2005-ben Edmund Stoiber - Merkel tiltakozása ellenére - Seehofert delegálta a szövetségi kormány mezőgazdasági miniszterének. Szakértők szerint a bajor politikus akkor „megtanulta a leckét”, hogy karrierjét semmilyen szinten ne tegye másoktól függővé. Ezért is helyezte bajorországi politikai tevékenységét az országos szerepe elé és lett 2008 októberében a CSU elnöke.²

A menekültválság 2015-ös kitöréséig a gyakori súrlódásokon kívül komoly nézeteltérés nem volt a két párt vezetése között. Seehofer ugyanakkor az első pillanattól éles kritikával illette a kancellár menekültpolitikáját. Konfliktusuk „első felvonása” egészen 2016 júniusáig tartott, amikor is Potsdamban, egy közös pártülésen rendezték a vitás kérdéseket. A Németországot ért iszlamista háttérű támadások azonban újra elmélyítették a testvérpártok közötti ellentétet.³

Belső konfliktusukat legjobban talán az példázza, hogy Merkel kancellár - szokatlan módon - még mindig nem jelentette be hivatalosan, hogy 2017-ben újra harcba száll-e hivataláért. A rendelkezésre álló információk alapján a késlekedés oka az lehet, hogy Seehofer még nem biztosította pártja támogatásáról Merkelt. A CSU elnöke szerint először a szakpolitikai kérdésekben kell egyeztetnie a két pártnak és csak ezt követően térhetnek rá a személyi jellegű ügyekre.

Legkésőbb a CSU novemberi pártkongresszusáig meg kell állapodni a nyitott politikai kérdésekről, a CDU ugyanis decemberben tartja saját kongresszusát, ahol újra megerősíthetik Merkelt a párt élén. Merkel biztosan ringbe száll a pártelnöki posztért, amely számára a kancellárjelöltség előfeltétele is egyben. Meglátása szerint ugyanis komoly hatalmi válsághoz vezethet, ha nem egy kézben összpontosul a két pozíció. Elődje, Gerhard Schröder 2004-ben lemondott az SPD (Sozialdemokratische Partei Deutschlands) vezetői posztjáról (amit az akkori ellenzéki jelölt Angela Merkel komoly hibának tartott) és egy évvel később alul is maradt Merckellel szemben.⁴

Tavaly ősztől nem újdonság Németországban, hogy Horst Seehofer számít Angela Merkel legnagyobb ellenzékének, ugyanakkor mindenkit meglepett a CSU azon javaslata, melynek értelmében a bevándorlás kapcsán előnyben kellene részesíteni a keresztény kultúrkörből érkezőket. Ehhez képest még az AfD követelése is rendkívül enyhének tűnik, ők a kanadai bevándorlási modellt

² [Der Spiegel Nr. 23/2016.06.04., 13-19 old.](#)

³ <http://www.bild.de/politik/inland/terrorismus/wie-gross-wird-der-druck-auf-merkel-47004910.bild.html>

⁴ <http://www.spiegel.de/politik/deutschland/horst-seehofer-kanzlerkandidaten-diskussion-sei-selten-daemlich-a-1110017.html>

másolnák le, vagyis pontozásos alapon – a nyelvtudást, a képzettséget és a nyitott állásajánlatokat figyelembe véve – mérlegelnék a befogadást. A CSU tervezeete szerint meg kellene állapítani egy, a menekültek számát korlátozó felső határt („Obergrenze”): a befogadottakat 200 000 főben maximalizálnák. Emellett bevezetnék a burka teljes körű tilalmát, a határokon tranzitónákat létesítenének és az elutasított menedékkérelemmel rendelkező személyeket azonnali hatállyal kitoloncolnák az országból.⁵

A CDU/CSU támogatottsága

A legfrissebb, 2016. szeptember 8-9-ei mérések szerint a CDU/CSU népszerűsége évek óta nem látott mélységbe zuhant, szövetségi szinten a választóknak mindössze 32%-a támogatja őket. Ez 9,5 százalékponttal alacsonyabb, mint a 2013-as választásokon elért eredmény. Ugyanakkor Manfred Güllner, a Forsa közvélemény-kutató intézet vezetője szerint az eredményekből nem érdemes messzemenő következtetéseket levonni. Emlékeztetett arra, hogy bár 2011 őszén és 2012 tavaszán is a jelenleginél alacsonyabb támogatottságot mértek a CDU/CSU esetében, másfél évvel később, 2013-ban mégis 41,5%-ot szereztek. A mostani képet az is árnyalja, hogy a kereszténydemokraták gyengélkedését egyik párt sem tudta kihasználni.⁶ Ha most vasárnap rendeznének szövetségi választásokat, akkor az SPD-t a választásra jogosultak 23%-a támogatná, a Zöldek a voksok 11%-át, a Die Linke a 8%-át, míg az FDP (Freie Demokratische Partei) a 6%-át szerezne meg. Az AfD támogatottságát jelenleg 13%-on mérik, a nem szavazók és a bizonytalanok aránya pedig 28%-os.

Szeptember 18-án új képviselőtestületet választanak a berlini képviselőházba. Ezzel együtt összesen még négy tartományi választást (a Saar-vidéken 2017. március 26-án, Schleswig-Holsteinben május 7-én, Észak-Rajna-Vesztfáliában május 14-én) tartanak a jövő novemberi Bundestag választásokig, így négy alkalommal lesz még lehetőségük a pártoknak arra, hogy megméressék magukat.⁷

Merkel népszerűsége

A Forsa azt is felmérte, hogyan ítélik meg a németek Angela Merkelt és az AfD vezetőjét, Frauke Petryt. A megkérdezettek 75%-a kompetensnek érezte Merkelt a kancellári szerepben, illetve 74%-uk szerint alkalmas a vezetői posztra. Merkelt szimpatikusnak (63%) és megbízhatónak (62%) tartják, ez azonban nem mondható el Petryről, hiszen őt csak a válaszadók 10%-a tartotta szimpatikusnak, szavahihetőnek pedig csak 9%. Sokat elárul ugyanakkor a jelenlegi AfD-vezetésről, hogy hiába szerepeltek jól az eddigi tartományi választások többségén, márciusban Petryt szövetségi szinten a megkérdezetteknek csak 7%-a tartotta alkalmas jelöltnek, és ez az arány mostanra már csak 5%. Petry még az AfD-szavazók körében is népszerűtlen, mindössze 31%-uk tartja alkalmasnak a kancellári pozíció betöltésére.⁸

A Forsa vezetője a kereszténydemokrata „testvérpártok” válságának súlyosságára is rámutatott. Ami Merkel kancellár megítélését illeti, a CDU és a CSU szavazói között hatalmas a különbség. A Forsa által vizsgált kérdésekben az AfD szavazói egyébként közelebb álltak a CDU-hoz, mint a CSU választói.⁹

⁵ <https://www.tagesschau.de/inland/csu-fluechtlingspolitik-101.html>

⁶ <http://www.finanznachrichten.de/nachrichten-2016-09/38575338-stern-rtl-wahlrend-cdu-csu-auf-niedrigstem-stand-seit-jahren-umfrage-62-prozent-der-deutschen-halten-angela-merkel-fuer-glaubwuerdig-nur-9-prozent-007.html>

⁷ <https://www.welt.de/politik/deutschland/article157953250/Misstrauensvotum-gegen-Angela-Merkel.html>

⁸ <http://www.mmnews.de/index.php/politik/82816-koalition-afd-mit-cducsu>

⁹ <http://www.finanznachrichten.de/nachrichten-2016-09/38575338-stern-rtl-wahlrend-cdu-csu-auf-niedrigstem-stand-seit-jahren-umfrage-62-prozent-der-deutschen-halten-angela-merkel-fuer-glaubwuerdig-nur-9-prozent-007.html>

III. A konfliktus valódi okai¹⁰

A CSU egzisztenciális félelmei

A CSU újabb „bekeményítése” mögött egyértelműen az AfD-től való félelem áll. A CDU mecklenburg-elő-pomerániai tartományi választási eredményeit kommentálva Seehofer egy rendkívül veszélyes helyzetről beszélt. Edmund Stoiber, a CSU tiszteletbeli elnöke felszólította a kancellárt, hogy őszinte értékelést adjon a választások eredményéről. Kiemelte, hogy különösen rosszat tesz a CDU néppárti imázsának, ha pont abban a tartományban szorult a harmadik helyre a populista AfD mögött, amely Angela Merkel politikai „otthona”.

A CSU viselkedése érthető, ha cselekedeteik mögött az egzisztenciális félelmet keressük. A CDU-t nem rázza meg különösebben, ha egy tartományi választáson 5%-ot veszít, legfeljebb némileg bonyolultabb lesz a koalíciós tárgyalás, vagy legrosszabb esetben egy ciklusra ellenzékbe szorul. A CSU számára viszont - tekintve, hogy csak Bajorországban méreti meg magát - egy ilyen kudarc sokkal „húsbavágóbb” lenne. 2008-ban még „belefért”, hogy a párt egyetlen ciklusra elvesztette abszolút többségét a müncheni tartományi parlamentben, s így kénytelen volt 46 év után koalíciós kormányt alakítani az FDP-vel, ám korántsem biztos, hogy ez ma reális opció lenne egy bajor tartományi választás után.

Horst Seehofer számára a szövetségi választások a CSU szempontjából sokkal fontosabb, 2018-as bajorországi tartományi választások „előszobáját” jelentik, s a tartományi választást a párt éppen ezért otthon nem veszítheti el. Egy olyan CSU, amely Bajorországban nem tud abszolút többséget szerezni, nem álmodhat arról, hogy fontos politikai tényező legyen Berlinben vagy Brüsszelben.

Amennyiben az AfD a müncheni törvényhozásban jelentős erővé válik, úgy a CSU idővel elvesztheti létjogosultságát és a CDU területi szervezetévé zsugorodhat. Nem véletlenül fektette le alapszabályként az egykori bajor miniszterelnök és CSU-pártelnök Strauß – akit mind a mai napig rendkívüli politikai stratégiának tartanak – azt az „arany szabályt”, miszerint az uniópártoknál jobbra nem létezhet párt a német politikai palettán. A CSU számára ez többet jelent, mint egy hangzatos politikai program, sokkal inkább „életbiztosítás”. Markus Söder (CSU) bajor pénzügyminiszter szerint az uniópártok néppárti jövője attól függ, hogy mennyire tudják visszahódítani a választókat az AfD-től. Ehhez elsősorban arra van szükség, hogy a CDU visszatérjen a jobboldalra és a jobbközép választók igényeire figyeljen.¹¹

Politikai szimbolika

A CSU és a CDU közötti másik nagy ellentét oka, hogy a politikai szimbolika a bajor politikusok „DNS-ébe van kódolva”. A már említett, 1976-os CDU-CSU szakítást mind a mai napig a CSU „függetlenségi napjaként” ünneplik annak ellenére, hogy egyértelműen csak politikai blöffről volt szó. A CSU belpolitikai szakértői természetesen tisztában vannak azzal, hogy az ország biztonságához nem fog hozzájárulni a teljes arc eltakarásának tilalma, ám ez mégis erős szimbolikai töltettel bír. Angela Merkel is mindent megtesz annak érdekében, hogy a lehető legalacsonyabb szinten tartsa az országba érkező menekültek számát, ugyanakkor nem ad annyit a szimbolikára, ezért visszautasítja

¹⁰<http://www.zeit.de/politik/deutschland/2016-09/horst-seehofer-csu-muenchen-fluechtlingspolitik-afd-cdu/komplettansicht>

¹¹<http://www.mmnews.de/index.php/politik/82816-koalition-afd-mit-cducu>

az Obergrenze bevezetését. A hozzáállásbeli különbség arra is visszavezethető, hogy a pártok vezetését meghatározó katolikus és protestáns szemléletben eltérés van. Hans Reichhart, a Jungen Union Bayern (a CSU ifjúsági szervezete) vezetője szerint is az a fő probléma, hogy Angela Merkel nem elég eredményesen kommunikálja azt a politikát, melyet már egyébként lassan fél éve folytat.

Erős állam

A harmadik jelentős ellentét, hogy a bajor kereszténydemokraták az erős államban hisznek. Abban mindkét párt egyetért, hogy a vallásszabadság nevében nem engedhetnek teret szalafistáknak, akik esetlegesen radikalizálhatnak bizonyos csoportokat az országban. Emellett egyikük sem támogatja „a Korán osztogatását a sétálóutcákban”, azonban döntően eltérő nézeteket vallanak a tekintetben, hogy egy liberális állam milyen szinten avatkozhat be a polgárai hétköznapjaiba.

IV. Egy lehetséges megoldás a konfliktusok feloldására

Napjainkban a jobboldali konzervatív polgárság politikai értelemben „hontalannak” érzi magát a szövetségi köztársaságban, mivel azt érzékeli, hogy nézeteit senki sem képviseli. Számukra a CDU túl baloldali, az AfD pedig vállalhatatlanul populista.¹² Bár sokakat rossz érzés tölt el az AfD populista, néha szélsőjobboldaliba hajló szólamai hallatán, a kancellár menekültpolitikáját még inkább elutasítják. Az AfD előretörése tehát nem más, mint egy piaci rés kitöltése, és nem a német nép radikalizálódásának előjele.

A szövetségi köztársaság területén március óta lezajlott tartományi választások során a közvélemény-kutatók több alkalommal találkoztak azzal a vélekedéssel az AfD-re szavazók körében, hogy ők valójában Horst Seehofer véleményét osztják és legszívesebben a CSU jelöltjét támogatnák, ha indulna. A CSU elnöke előtt tehát nyitott lenne az az opció, hogy a szövetségi kormányzatban magára vállalja a bizonytalan polgárok képviselőjét és egy „konzervatív korrigálásra” bírja rá a kormányzatot. Ezzel szemben a bajor miniszterelnök a kancellárt és kormányát bírálja. Ennek az aktív bírálói szerepnek hála, az AfD nem igazán tud előretörni Bajorországban, hiszen demokratikus keretek között már nehéz keményebb üzeneteket megfogalmazni a kormányzattal szemben.¹³

Látni kell ugyanakkor, hogy ami Bajorországban működőképes, az sajnos épp ellenkező hatást vált ki a többi tizenöt tartományban. Merkel és kormánya inkompetenciájának, valamint a CDU/CSU pártunió működésképtelenségének folyamatos hangoztatásával Seehofer a kormányzat körül bizonytalanságot teremt, vagyis úgy viselkedik, akár egy „önkéntes AfD-aktivista”.¹⁴

Az utóbbi időben megjelent néhány olyan, elsőre elvontnak tűnő, másodjára olvasva viszont már teljesen logikus publicisztika, miszerint a CDU-nak és a CSU-nak a lehető leghamarabb külön kellene válnia.¹⁵ Ez politikailag veszélyes „húzásnak” tűnhet és kérdéses, hogy elegendő szavazóbázisa lenne-e az országban két, legalábbis nevében kereszténydemokrata pártnak. Ugyanakkor szinte biztosra vehető, hogy a CSU-val sikerülne az AfD jelenlegi táborát drasztikusan csökkenteni és visszacsábítani egy demokratikus konzervatív párt szárnyai alá. A modern CDU pedig, Merkel vezetésével, még

¹²<http://www.spiegel.de/politik/deutschland/union-cdu-csu-in-der-krise-trennt-euch-bitte-kommentar-a-1112135.html>

¹³<http://www.spiegel.de/politik/deutschland/union-cdu-csu-in-der-krise-trennt-euch-bitte-kommentar-a-1112135.html>

¹⁴<http://www.spiegel.de/politik/deutschland/union-cdu-csu-in-der-krise-trennt-euch-bitte-kommentar-a-1112135.html>

¹⁵<http://www.spiegel.de/politik/deutschland/union-cdu-csu-in-der-krise-trennt-euch-bitte-kommentar-a-1112135.html>

inkább középre kormányozhatná magát, amivel teljesen padlóra küldhetné az SPD-t és akár a Zöldektől is tudna szavazókat átcsábítani.

Ráadásul a német választók 42%-a szerint Seehofer alkalmasabb kancellárjelölt lenne, mint Merkel (bár 52%-uk ezt fordítva látja). Seehofert nagyarányban támogatták az SPD és az AfD szimpatizánsai is.¹⁶

A TNS Emnid közvélemény-kutató egy rendkívül érdekes elemzést publikált szeptember elején. Arra a kérdésre keresték a választ, hogy az AfD szavazói mely párttal tudnák elképzelni a közös kormányzati munkát. A válaszokból kiderült, hogy az AfD szavazóinak 65%-a nyitott lenne egy, a CDU/CSU uniópártokkal kötött kormányzati koalícióra.¹⁷ Ez akár azt is jelentheti, hogy az AfD-szavazók döntő többségétől egyáltalán nem állnak áthidalhatatlanul messze az uniópártok, így egy külön induló CSU nagy eséllyel tudná megszólítani őket.

Néhány újságíró tovább is folytatta ezt a gondolatkísérletet. Amennyiben a CDU bejelentené, hogy elindítja bajor területi szervezetét és erre reagálva a CSU elhagyná a frakciót, a bajorok a következő évi választásokon mindenhol saját jelöltet indíthatnának. Egy friss felmérés szerint a választásra jogosultak 45%-a örülne, ha a Seehofer által vezetett párt saját jelölteket indítana szövetségi szinten. A közvélemény-kutatók számítása szerint a CSU akár 19%-ot is elérhetne, míg a CDU Bajorországban mindössze 11%-kal számolhatna.

Az ötletnek természetesen hátulütői is vannak. A Bundestag-választások során a CDU/CSU frakcióra leadott összes szavazat 20%-a általában Bajorországból érkezik. Egy egyedül induló CDU a 30%-os támogatottsági szint alá csúszna, amivel megközelítené az SPD támogatottságát. A CSU is sokat veszítene, hiszen a CDU miatt Bajorországban kieső 11%-kal „elbukná” abszolút többségét a tartományban, ami a legitimitációjának forrása volt az elmúlt fél évszázadban.

Oskar Niedermayer politológus szerint nincs az a bajor pártelnök, aki ezt meg merné kockáztatni. A szakértő szerint a gondolatkísérlet ugyan érdekes, ám a pártok nem fogják végrehajtani. Véleménye szerint sokkal inkább azzal számolhatunk, hogy a „testvérek” újra egymásra találnak, hiszen már alig van olyan téma, ami elválasztja őket egymástól. A legcélravezetőbb az lenne, ha Seehofer kitörölné pártja szótárából a „felső határ” kifejezést, Merkel pedig nyíltan beismerné, hogy nem minden döntése volt helyes tavaly ősszel, amikor a menekültek kontrollálatlan befogadása mellett döntött. A kancellár egyébként már lényegesen megreformálta saját politikáját, csak ezt nem úgy kommunikálja, ahogyan azt Seehofer elvárná.¹⁸

¹⁶http://www.t-online.de/nachrichten/deutschland/umfragen/id_78956582/bundestagswahl-2017-42-prozent-wollen-seehofer-statt-merkel.html

¹⁷<http://www.mmnews.de/index.php/politik/82816-koalition-afd-mit-cducsu>

¹⁸<http://www.n-tv.de/politik/Was-waere-wenn-die-CDU-nach-Bayern-geht-article18630316.html>